

Flanders Knowledge Area - Good Practices Workshop # 3

Case: Kwaliteitszorg bij internationale samenwerkingsverbanden

Inleiding

Hogeronderwijsinstellingen in Nederland en Vlaanderen zijn de laatste jaren samenwerkingsverbanden aangegaan met partners binnen en buiten Europa. Het gaat hierbij niet alleen om uitwisseling van studenten en staf, maar in toenemende mate ook om het uitvoeren van gezamenlijke programma's, leidend tot een single, double of joint degree. Erkenning van de kwaliteit van de bijdrage van de verschillende partners is een sleutelbegrip om dergelijke samenwerkingen een kans op succes te gunnen. Dit is in het bijzonder waar wanneer de samenwerking partners betreft uit andere delen van de wereld of uit omgevingen met een andere hoger onderwijs systematiek.

Kernwoorden

Internationale samenwerkingsverbanden - netwerking en wetgevend kader - 'common understanding' van kernbegrippen en concepten - synergie zoeken en vinden - werkbare afspraken maken - studenten onthalen, ondersteunen en begeleiden - gerichtheid op de diversiteit in leerstijlen en onderwijsmodellen - netwerking en alumni beleid - lokale coördinatie en in gesprek treden met de partner - zinvolle samenwerkingen uittekenen en realiseren

Samenwerking met het Zuiden : case study Vietnam, Dr. Marion Liberloo, prof. dr. Martin Valcke, Universiteit Gent

De universiteit Gent en de Faculteit Bio-ingenieurswetenschappen (FBW) kennen een jarenlange intensieve samenwerking met Vietnam, verspreid overheen verschillende onderzoeksdomeinen. Deze samenwerking is gaandeweg geëvolueerd van ontwikkelingssamenwerking en capacity building in het Zuiden naar een bilaterale academische samenwerking. Hier groeit, naast het stijgend aantal uitwisselingen van (doctoraats)studenten en onderzoekssamenwerkingen met Vietnamese partners, ook de vraag om het studie aanbod aan UGent aan te rijken met expertise vanuit Vietnam en omgekeerd. UGent en FBW zetten daarom in op het verankeren van de samenwerking met Vietnam door het uitwerken van een model voor validering van de mobiliteit naar Vietnam in het curriculum.

In het 2-jarig project 'stimuleren en structureren van de samenwerking met Zuid Oost Azië, testcase Vietnam' worden het potentieel en de randvoorwaarden onderzocht voor een structurele samenwerking in onderwijs en onderzoek. Hierbij wordt er onder meer onderzocht wat de verschillende soorten samenwerkingsmodellen zijn gaande van het uitwisselen van credits (credit exchange als basis) tot het inrichten van gemeenschappelijke master opleidingen en/of joint/double degrees. Stap voor stap worden momenteel de mogelijkheden onderzocht om binnen de FBW opleidingen aquacultuur (ICP) en de International master in Rural Development (IMRD- een Erasmus Mundus opleiding) een win-win samenwerking met Can Tho University (CTU) op te zetten. Dit vereist respect en een ruime zienswijze van de beide partners. Een duidelijke gerichtheid op het vinden van synergie tussen de beide onderwijssystemen is primair voor het uittekenen van een efficiënte en vruchtbare samenwerking in de expertisedomeinen van de beide partners.

Een uitgebreide versie van de standaard ECTS fiches verzamelt gedetailleerde informatie van gelijkaardige master opleidingen aan CTU. Leerresultaten worden geformuleerd als basis voor het nagaan of opleidingsonderdelen toewerken naar gezamenlijke doelen en inpasbaar zijn in het curriculum van de andere instelling. Ook de evaluatie- en puntensystemen van de beide instellingen worden vergeleken, zodat bij het doorvoeren van credit exchange, credits en punten van CTU vertaald kunnen worden naar het credits- en scoresysteem van UGent.

De resultaten van het project zullen gebundeld worden in een soort van handleiding of blauwdruk voor het uitbouwen van een efficiënte samenwerking met partners in het Zuiden.

Voor meer informatie verwijzen wij u graag naar de presentatie op de website.

Erasmus Mundus programma's : case Master in Urban Studies;
Mevr. Eefje Vloeberghs en em. prof. dr. Eric Corijn, Vrije Universiteit Brussel

Dat uitwisseling binnen Europa evenzeer een uitdaging is, is een inzicht dat beklijft, na de uiteenzetting over de Europese samenwerkingen in het kader van stadsstudies en sociale geografie. De Vrije Universiteit Brussel, en in het bijzonder em. prof. dr. Eric Corijn en zijn team hebben 25 jaar ervaring met het aansturen en operationaliseren van samenwerkingsverbanden binnen Europa. De gedragenheid door de initiatief nemende staf, via hun eigen netwerk dient overstegen te worden. Ook de centrale niveaus (in dit geval de rectoren van de universiteiten in Europese hoofdsteden - in het UNICA netwerk) hebben de samenwerking tussen de instellingen mee onderschreven.

De praktische uitwerking ervan is een uitdaging. Problemen situeren zich vooral op het vlak van de contradicties tussen de Europese en de landelijke wetgeving, waarbij het in vele gevallen onmogelijk is aan alle landelijke wetgevingen te voldoen. De verdeling van de belasting (ECTS-gewijs) over de verschillende deelnemende instellingen is in de meeste landen op een particuliere wijze geregeld, zodat het inrichten van een tweejarige opleiding met 6 volwaardige partners bijvoorbeeld onmogelijk is, omdat iedereen 30 ECTS dient in te richten, alvorens als volwaardige partner in het consortium te kunnen treden. Studenten tijdig ter plaatse krijgen (door visumissues) en zich vrij laten bewegen binnen de Schengenzone is één element, naar het Verenigd Koninkrijk geraken voor de volgende semester is een ander issue.

Een vitale schakel in het welslagen van dergelijke internationale samenwerkingen is de coördinatie in de onderscheiden landen en deze steunt veelal op het academisch personeel zelf. Deze functionarissen nemen veel van de strijdpunten op en bepleiten een werkbare oplossing bij de geijkte overheden. Een degelijke ondersteuning en continuïteit op dit vlak is cruciaal voor het welslagen van deze programma's.

Evaluaties en accreditatie van de internationale programma's is een gegeven dat tot op vandaag nog niet helder uitgeklaard is tussen de accreditatieorganisaties, en ook de lokale evaluatieorganen dienen creatieve oplossingen aan de dag te leggen om de programma's vanuit de landelijke context over het hele grondgebied waarover de samenwerking zich uitstrekt te evalueren. Ook op dit vlak dient er in de komende jaren nog verdere vooruitgang te worden geboekt.

Voor meer informatie verwijzen wij u graag naar de presentatie op de website.

Voor het verslag
dr. ir. Els Van Zele, VLUHR KZ